

Odborové sdružení Čech, Moravy, Slezska

Politických vězňů 9, Praha 1, PSČ 110 00, tel. +420 605 032 534, email: oscms@post.cz, web: www.oscms.cz

Odsuzujeme agrese Izraele vůči Libanonu a Palestině

Rozhodně odsuzujeme brutální vpád Izraele na území svrchovaného státu Libanonu, ke kterému došlo v noci z 30. 9. na 1. 10 2024. Pod heslem boje proti „terorismu“ se elity komidující Izraelský stát dopouští samy dlouhodobě terorizmu a genocidy na lidu Palestiny v pásmu Gazy a na území Libanonu. Z hlediska lidskosti i mezinárodního práva je toto nepřijatelné. Trpí tím jak lid Palestiny, Sýrie, Libanonu tak také samotného Izraele.

Je třeba se ptát, co je v od vzniku samostatného státu Izrael skutečnou příčinou napětí, konfliktů, válek, terorizmu a genocid na Blízkém Východě, komu vyhovuje neustálé napětí v této části světa, proč dosud není naplněna otázka palestinské státnosti. Je nutné si pokládat otázku proč USA, Franciem, Velká Británie záměrně zavírají oči před utrpením Palestinců, Libanonců, Sýřanů a jinde na světě „pokrytecky moralizují“ druhé.

Odborové sdružení Čech, Moravy, Slezska odsuzuje vpád Izraele do Libanonu, genocidu na Blízkém Východě a hrozbu velkého válečného konfliktu. Jsem solidární s lidem Palestiny, Libanonu, Sýrie. Vyjadřujeme solidaritu a podporu bratským odborovým centrálám těchto zemí.

Centrála OS ČMS

V Praze dne 1. října 2024

Podporujeme zaměstnance soudů ve stávce za vyšší mzdy

Vyjadřujeme solidaritu a plně podporujeme oprávněné mzdové požadavky zaměstnanců soudů v České republice a jejich stávku vyhlášenou na dny 7. října až 9. října 2024 justičními odbory.

Je ostudou státu, že nedovede ohodnotit práci svých zaměstnanců v justici a přitom po nich požaduje kvalifikovanou práci, bez níž by nebyla možná práce soudců a soudů. Je to vizička jak současná vláda vnímá budování právního státu a právní jistoty.

Mzdové požadavky zaměstnanců soudů jsou z našeho pohledu vysoce oprávněné. Jestliže skutečný průměrný plat justičního personálu v roce 2023 dosáhl 36.916 korun a průměrná mzda v Česku přitom dosáhla 43.341, pak průměrné platy v této sféře zaostávají o 5 až 6 tisíc Kč za průměrným platem v justici. Je však třeba vnímat i velkou diferenciaci platů mezi samotným justičním personálem. Příkladem zapisovatelky se nástupní plat pohybuje mezi 17 až 20 tis. Kč hrubého, po dorovnání do zaručené mzdy 21.800. V průměru zapisovatelka vydělává 254 436 Kč; přesněji řečeno mzdová sazba je 21 203 Kč za měsíc, 5 301 Kč za týden nebo 132,52 Kč za hodinu. Po 5 letech praxe mají včetně osobních příplatků 24.570 Kč. Je to příkrý rozpor se skutečností, kdy průměrný plat na ministerstvu spravedlnosti se pohybuje ve výši 62 tisíc Kč.

V souvislosti s požadavky pracovníků soudů OS ČMS upozorňuje, že obdobná situace je v celé státní sféře, kde většina platů zaměstnanců je z velké části pod průměrným platem.

Odborové sdružení Čech, Moravy, Slezska podpořilo stávku pracovníků soudů již 29. května 2024. Podporujeme i tuto stávku a oprávněné mzdové požadavky pracovníků soudů. Žádáme, aby se vláda touto situací neprodleně zabývala.

Odborové sdružení Čech, Moravy, Slezska

V Praze dne 2. října 2024

Komunisté odsuzují izraelskou

agresi proti Libanonu

KSČM co nejrozhodněji odsuzuje probíhající agresi státu Izrael proti Libanonu, která navazuje na rok trvající brutální izraelskou agresi v palestinském Pásmu Gazy. Té již padlo za oběť přes 40 tisíc lidí, většinou žen a dětí, a způsobila neuvěřitelnou humanitární katastrofu.

KSČM vyjadřuje svou solidaritu s obyvateli Libanonu a Libanonskou komunistickou stranou a požaduje okamžité ukončení izraelských útoků a stažení izraelských armád z libanonského území. KSČM zároveň znovu vyjadřuje podporu úsilí o spravedlivý mír na Blízkém východě. Ten musí dle mezinárodního práva a rezolucí OSN zahrnovat právo Palestinců na samostatný stát v hranicích z roku 1967 a východním Jeruzalémem jako hlavním městem, stažení všech izraelských okupačních vojsk z palestinského území, zrušení ilegálních osad, propuštění všech politických vězňů a právo uprchlíků na návrat zpět do své vlasti. Vedení KSČM

Vláda dál zadlužuje Českou republiku na úkor občanů

Poslední týdny na české politické scéně jsou spojeny nejen s krajskými a senátními volbami, ale i pseudokrizí ve vládní koalici, kdy představitelé České pirátské strany neudrželi nervy na uzdě. Po třech letech, kdy se spolupodíleli na zvyšování daní, extrémních ziscích energetických gigantů nebo snižování valorizací důchodů a zvyšování věku odchodu do důchodu, najednou „prozřeli“ a začali obviňovat ODS z kmotrovských praktik, kterých se měli stát obětí. Tři roky jim to však nevedlo. Pro koryta na ministerstvech a v dozorčích radách byli schopni udělat vše.

Rok před volbami jde však ze strany Pirátů pouze o teatrální krok. To ostatně předvedl i jeden z jejich tří ministrů, „nejlepší ministr zahraničí“ Jan Lipavský. en sice rovněž podal demisi, ale zároveň vystoupil z České pirátské strany. Když jeho demisi premiér odmítl, ministruje dál.

Jak může důsledně hájit zájmy České republiky člověk, který nedokáže zachovat loajalitu ani vůči vlastní straně, která ho vynesla do teplého křesla? Košile je bližší než kabát.

Čtyři pirátští poslanci současné koalice chybět nebudou, i nadále bude mít v poslanecké sněmovně většinu a bude válcovat zbylé strany, které jsou v ní zastoupené. O tom svědčí i páteční utnutí diskuse ve druhém čtení důchodové reformy, která má výrazným způsobem zvýšit věk pro odchod do důchodu. Pětidemolice, které nyní můžeme už říkat čtyřdemolice, tak bude Českou republiku drancovat dál, jen s drobnými kosmetickými změnami na některých ministerských postech.

Vláda bude dál zadlužovat ČR a rozvracet veřejné finance! Posílat desítky miliard na Ukrajinu. Nakupovat zbraně. Zavírat oči před nemravnými zisky energetických či internetových gigantů a úniky zisků do zahraničí. Snižovat úroveň vzdělání, redukovat počty lůžek v nemocnicích, osekávat důchody a prodlužovat věk pro odchod do důchodu. Provádět takové změny v zákoníku práce, které budou pokračovat ve snižování ochrany zaměstnanců.

Proti tomu KSČM důrazně protestuje! Požadujeme okamžitou demisi současné vlády a vypsání předčasných voleb!

Děkujeme všem, kdo svým hlasem podpořili kandidáty KSČM a koalice STAČILO!

Koalice STAČILO!, jejímž iniciátorem je Komunistická strana Čech a Moravy, **uspěla v 11 ze 12 krajů, v nichž kandidovala, a získala celkem 40 krajských mandátů, z nichž 32 bylo nominovaných KSČM.**

Je to velký úspěch za který vděčíme nejen našim kandidátům, kteří šli do kampaně s obrovským nasazením, ale především voličům, kteří nám dali důvěru.

Můžeme slíbit, že se držíme hesla **FIALO, STAČILO!**, a tak nebudeme vyjednávat se stranami současně vládnoucí pětikoalice. V žádném případě – stejně jako v Evropském parlamentu – **nevyměníme naše programové priority za koryta**

Nenávist pravdoláskařů se zas předvedla v plně »kráse«

Pravdoláskaři v minulém týdnu opět ukázali své pravé barvy. To, když si režisér Jan Hřebejk na sociálních sítích posteskl nad promarněnou příležitostí vybombardovat hotel Štekl, kde se konala oslava kulatých narozenin Miloše Zemana. Té se kromě mě účastnili například také bývalý prezident Klaus s manželkou, guvernér ČNB Aleš Michl, slovenský premiér Robert Fico, prezident Peter Pellegrini, polský prezident Andrzej Duda nebo maďarský premiér Viktor Orbán.

Hřebejk na sociální síti X napsal doslova: *»Propásl jsem možnost vybombardovat hotel Štekl, netvařme se proto překvapeně, až to vezmou (v Evropě) do ruky«.* Upřímně si tedy myslím, že Jan Hřebejk propásl úplně jinou příležitost, a sice příležitost mlčet. Se svým výrokem se však zařadil hned vedle Otakara Foltýna a ukázal, jaké je jeho preferované řešení boje s těmi, kteří se provinili tím, že zastávají odlišné politické názory, jiné než pan režisér Hřebejk – nejlépe takové lidi rovnou pozabíjet. Nemluvě o tom, kolik na nevkusnosti celé situaci přidává to, že Hřebejk si svůj nenávistný komentář neodpustil právě v den Zemanových narozenin.

Je ovšem pravdou, že Hřebejkův výrok vlastně není žádným překvapením. Režisér se už v roce 2013 během volby prezidenta na adresu Zemana a jeho příznivců vyjádřil se slovy: *»Rudá a hnědá prasata táhnou lháře a demagoga na Hrad«.* Později tento svůj výlev dovysvětlil: *»Voliče ani podporovatele Miloše Zemana bych nikdy za rudá a hnědá prasata neoznačil, k odlišným názorům mám většinou úctu a nejsem idiot!«* Své tvrzení, že k odlišným názorům má většinou úctu, potvrdil od té doby nesčetněkrát a určitě o jeho pravdivosti přesvědčil každého. Naposledy minulý týden. Hřebejkův výrok nicméně v minulém týdnu nebyl jediným projevem toho, kdy si sami »lepší lidé« chtějí měřit jiným metrem, než měří obyčejným lidem. Mluví o informaci, dle které by se manželka prezidenta Pavla měla dočkat oficiálního platu, a to až ve výši 95 tisíc korun. Doposud přitom ani za jednoho z prezidentů nebyla funkce (»první dámy«) honorována.

S královským platem pro první dámu počítá s novela zákona o platu představitelů státní moci. Tu připravuje Jurečkovo ministerstvo práce a sociálních věcí. *»Manželovi nebo partnerovi prezidenta republiky náleží víceúčelová paušální náhrada výdajů spojených s výkonem jeho povinností a veřejnou činností ve výši 30 % zvláštní víceúčelové paušální náhrady výdajů prezidenta republiky,«* píše se v doprovodném textu k novele. To by znamenalo, že Eva Pavlová by dostávala 95 250 korun měsíčně. Co na tom, že by se Česká republika v tomto ohledu stala takřka světovým unikátem, když jedinou další zemí, kde jde o oficiální funkci, jsou Spojené státy...

A tak se člověk musí ptát, co za tímto návrhem stojí, a také, jaké je jeho načasování. Je zvláštní, že se zpráva objevila právě v době, kdy se Jurečka navzdory svým předchozím vyjádřením nakonec rozhodl znovu kandidovat na předsedu lidovců. Ten Jurečka, který účelově lhal o své chlastačce v den tragédie na Filosofické fakultě. Ten samý Jurečka, který vzal důchodce na hůl. Očekávala bych, že prezident Pavel, který se podepsal pod sebrání důchodů nebo pod asociální vládní balíček zdražující léky, smete tento Jurečkův návrh rychle ze stolu. Víte, jak zareagovala Kancelář prezidenta republiky pro Echo24? *»Kancelář prezidenta republiky deníku Echo24 odpověděla, že tuto změnu vítá, neboť roli první dámy nelze skloubit s běžným zaměstnáním*

a zároveň se od manželky prezidenta očekává, že bude doprovázet hlavu státu při zahraničních cestách a dalších oficiálních akcích.

Útěk, dezercce, sebevraždy na Ukrajině

Minulé dny také přinesly hned několik zpráv o kupcích se problémech ukrajinské armády. Zprávy, které tak trochu podřívají narativ válečných štváčů, kteří z tepla svých domovů vyzývají k tomu, že by Ukrajinci měli bojovat do posledního muže.

Svědectví o útečích, dezercích či sebevraždách v rámci ukrajinské armády se totiž stávají denním chlebem. A ukrajinské armádě se z náborových cílů daří plnit jen zlomek. Na frontu se tak dostávají i muži s tuberkulózou, HIV, či jinými nemocemi, jak popsal na příkladu mladého ukrajinského vojáka deník The Times. Úřady ve snaze o mobilizaci totiž začínají používat ne zcela čisté metody k získávání nových vojáků.

Své o tom ví mladý Ukrajinec Saša, kterého v Oděse zastavila na ulici policie a upozornila ho, že si musí zažádat o obnovu dokladů. Saša v tom neviděl nic nebezpečného, protože povinnosti sloužit v armádě byl zbaven kvůli svým nemocným ledvinám. Usedl proto k policistům do auta a vyrazil tedy za novými doklady. A pak se známému z Oděsy ozval už z výcvikového střediska nových branců. »Byl podveden,« prohlásil Sašův známý. Taková taktika je prý v Oděse běžná. Snahy o zvýšení náborů do armády jsou stále živější, nátlakovější a násilnější, protože úřady se snaží mobilizovat novou generaci vojáků tváří v tvář rostoucí únavě z války. »Nemobilizujeme ani 20 % toho, co je potřeba,« prozradil jeden z ukrajinských odvodových důstojníků. A dodal, že v některých dnech bylo rozdáno více než 100 povolávacích listin, ale odpověděla jen hrstka mužů. Zcela běžné jsou v ukrajinské armádě také případy korupce, kdy někteří jeho kolegové prý brali až tisíce liber za to, aby toho či onoho nechali proklouznout sítím náborů. Vojáci, kteří mají shánění nových lidských sil na starosti, jsou také pod tlakem. Nikdo se k nim moc nehrne, takže jich je málo, musí zvládnout jak nábor, tak papírování. **A čím déle se bude odkládat jednání o míru, tím drsnější bohužel její realita bude.**

Třeba změnit ekonomický systém EU

V Evropském parlamentu jsem vystoupila ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (IMCO). Mé vystoupení vám přináším zde: »V první řadě jsem ráda, že jsme si přiznali zaostávání Evropské unie za ostatními velkými ekonomikami, jako jsou Spojené státy či Čína. A přístup, jaký Mario Draghi (bývalý šéf Evropské centrální banky a italský premiér, pozn. red) ve své zprávě přijal, je jistě důležitý a zajímavý, a úkol snížit rozdíl mezi velkými ekonomikami je promyšlen důkladně. Abych zmínila pozitiva, je nutno říci, že souhlasím s většími investicemi do rozvoje a strategické infrastruktury. Zároveň jsem ráda, že Draghi, stejně jako Američané, podtrhuje jako klíčový rozvoj jaderné energie v nahrazení fosilních paliv, zdůraznění potřeby vyšších financí do učňovských oborů a zvýšení mezd či pochopení důležitosti automobilového průmyslu pro Evropu.

Co ale zmínit musím, je neochota změnit systém, který zcela očividně nefunguje, a snaha dát na něj pouze záplatu ve formě více investic, větší integrace či snahu nenavyšovat regulační zátěž nebo nezadlužovat Evropany. Pokud se však celá zpráva opírá téměř výhradně o soukromý sektor, a nezvažuje možnosti, například dostupnějších energií, pokud by byly strategické suroviny a energetické společnosti ve veřejných rukou, jedná se skutečně pouze o náplast. Zároveň je pro mě nepřijatelné, že více investic by se mělo dotknout i obranného průmyslu, kde má také dojít k širší integraci. Co z toho tedy bude mít občan? Proč by naše investice měly sloužit zbrojařům a co plánujeme s těmito zbraněmi dále dělat? Snažit se o rozpoutávání nových válek, ať pro ně vytvoříme obyčejná, když bychom tyto finance mohli poskytnout například právě automobilovému průmyslu, školství, či na podporu inovativních projektů?

Tudy prostě cesta nevede. Jsem přesvědčena, že Evropa si zaslouží a potřebuje více než pouhou náplast ve formě více peněz a pokračování v nefungujících neoliberálních politikách. Děkuji.

Co jsem však nestihla kvůli časovému limitu dvou minut dodat, jsou další problémy, které zpráva obsahuje, a to je například zrušení některých regulací týkajících se bankovního sektoru, i když historicky víme, že deregulace v této oblasti a následné riskování s investicemi lidí vedla k ekonomickým krizím, na které nejvíce doplatili právě obyčejní lidé, nikoliv banky samotné.

A i když jsem zprávu pochválila za podtržení důležitosti automobilového průmyslu, je zároveň klíčové dodat, že nikde není doporučeno zrušit zákaz spalovacích motorů po roce 2035, který evropský automobilový průmysl, jeho zaměstnanci a spotřebitelé zcela jistě poškodí. Chválila jsem též podporu školství, včetně učňovského vzdělávání, ale i přesto Draghiho zpráva nakonec přichází s řešením dovážet pracovní sílu ze zahraničí, a nemám pochyb, že tato pracovní síla bude opět využívána k udržování nízkých mezd.

I z těchto důvodů jsem musela na výboru IMCO říci, že tudy cesta nevede a měli bychom se dívat také na cesty, jak změnit samotný ekonomický systém EU, tak, aby sloužil především občanům a nikoliv bankám, zbrojařům, či nadnárodním korporacím.

Kateřina Konečná, europoslankyňe předsedkyně ÚV KSČM

Piráti: digitální strana, kde nula může být jedničkou

Když se řekne »Piráti«, mnohým se hned vybaví pověstná digitální erudice. To jsou ti borci, kteří vládou internetu a chápou moderní technologie jako nikdo jiný. Jenže, co kdybychom vám řekli, že Piráti mají ještě tajnější schopnosti? Že jsou to nejen mistři digitálních světů, ale taky kouzelníci, kteří umí z nuly udělat jedničku. A ne, nemysleme tím jen programování.

Představme si třeba Jana Lipavského. Ano, ten pokus o ministra zahraničních věcí, který opakuje nabířovaná hesla americké zahraniční politiky. Nejednou ho kritici označují za »nulu« – a to jak politicky, tak v digitálních dovednostech. Ale co udělali Piráti? Proměnili ho v simulaci vrcholového politika, tedy vlastně v jedničku! Lipavský teď předstírá, že řídí českou zahraniční politiku, a to i přes své občasně lapálie s vysvětlováním mezinárodních krizí pomocí memů. V Pirátech totiž ví, že nuly jsou potenciální jedničky, které ještě nevzaly ten správný směr.

A co Ivan Bartoš, tvář digitalizace a technologických inovací? Někteří voliči si před třemi lety řekli: »Tenhle týpek to určitě musí mít v hlavě srovnané.« Ale v od té doby zřetelně vidí, že za jeho digitální fasádou je také nemálo nul? Možná jste si všimli jeho neuvěřitelně pokročilých dovedností v promítání nepoužitelných aplikací na řešení reálných problémů. Možná toto jeho kouzlo fungovalo i při jeho pokusu zjednodušit úřední digitalizaci, což paradoxně způsobilo to, že papírování přibýlo. Ale co, nula se v digitálním světě taky počítá.

Piráti tedy zůstávají skutečně digitální stranou – ne jenom proto, že používají cloudové nástroje, věří v otevřená data nebo že tu a tam zvládnou nějaký ten hackathon. Ne, jejich opravdová digitální magie spočívá v tom, že dokážou nulu vydávat za jedničku s

neuvěřitelnou přesvědčivostí. Lipavský a Bartoš jsou toho živoucími důkazy. To je přece pravý digitální zázrak!

lportal Jan Klán

Západní styl demokracie / Styl německé a francouzské antidemokracie /

Ta sama sebou velebená západní demokracie je jen ubohý a nenávidný, politický a p a r t h e i d .

Posuďte sami, jak se o svých politických rivalích vyjadřuje a jak jedná politik, německý sociální demokrat, O. Scholz SPD. Ignoruje vzkaz, který mu voliči ve volbách uštědřili posílením AfD. Tento problém by západní sociální demokrat Scholz řešil tím, že by kolem silicí AfD postavil "sanitární kordon", jakousi politickou "Berlínskou zed". Nikdo s demokraticky zvolenou AfD nebude spolupracovat a tím se vše vyřeší. /Stejně jako u nás, kdy porážení uraženě ignorují vítěze voleb ANO. Mustr si berou od Němců neboť svůj vlastní myslící mozek v hlavách nemají./ Východní Němci jsou těmi západními demokratickými politiky považovaní za zaostalá individua. Ovšem AfD volili často i ti západní Němci. Další skvělý názor demokrata Scholze: "Proti AfD je třeba bojovat všemi prostředky ústavního státu." /Možná nejlépe, kdyby se mu povedlo nepohodlnou stranu zakázat. Stejně antidemokratické jednání jako u nás, kdy chtějí naši údajní liberální demokraté zakazovat novou, demokratickou, silicí KSČM. /Mně osobně toto jednání "zavání" jakýmsi ješitným primitivismem, uražeností, daleko vzdálené od skutečné demokracie.

Západní politici, hrající si na demokraty, nechtějí vnímat realitu. Sami se od ní oddělují právě tak jako od svých politických rivalů, svým "sanitárním kordonem", ješitnou ignorací. A opět i v tomto případě čeští politici svým "opičím reflexem" napodobují své německé vzory. Stejně jako oni, místo řešení problémů, které lidé mají, jen uboze a trapně cejchují své politické rivaly hanlivými, nenávidnými nálepkami./ Každá podpora konkurenčních vítězných stran je dle těch západních, v podstatě autokratů, n e d e m o k r a t i c k á . Výsledky voleb prý ukazují na to, že východní Němci jsou nedovzdělaní lidé, /patrně stejně jako neposlušní občané ČR, Slovenska a Maďarska /, kteří by potřebovali prozápadně, demokraticky převychovat a teprve až potom by mohli ve volbách demokraticky rozhodovat. Politika německých demokratů se vyznačuje podporou všech amerických válek, vydáváním vysokých sum na zbraně hromadného ničení a zabíjení, zvat k návštěvě Německa statisíce ilegálních migrantů, poté je přerozdělovat všem zemím EU a nakonec zločineckým imigrantům vyplácet tisíce eur za to, že se uvolí respektovat německé úřady a odletět zpět do svých domovských zemí.

A jak je na tom Francie se svojí demokracií? Prašť jako uhoď. Francouzský prezident ambiciózní E. Macron si chtěl hrát na dobyvatele Napoleona i de Gaullea a nevyšlo mu to. Hrál si na všemocného, vševědoucího "Jupitera", který se neřídil zájmy své vlasti, svého lidu. Ve Francii se však objevil reformátor té citelně pokřivené francouzské demokracie. Nově jmenovaný premiér Michel Barnier. Ihned po příchodu do úřadu prohlásil, že situace je velmi vážná. Za svůj prvořadý cíl vyhlásil ukončení odtržení vlády od prostých lidí, zavedení státní zprávy, která bude co nejlíže lidem a která bude otevřena jejich každodenním podnětům. Kéž by osvětlil "Duch svatý" i našeho premiéra, kterému jsou vlastní "opičí reflexy" a když už, tak aby se opičil po rozumném francouzském premiérovi, reformátorovi, po M. Barniérov. Demokratické země nemohou řídit slepí a hluší ješitní politici, ignoranti, arogantní autokraté, diktátoři, neboť si to naprosto odporuje

Zdroj . M F DNES ze dne 5 . 9 . 2024 " Scholz přeslechl vzkaz flustrovaných Němců ."M F DNES ze dne 14 . 9 . 2024 " Napoleon , de Gaulle a velké ticho . "

Mnou pokrácené a osobně glosované články . . **Eva Dolejšo**

(Alternativa pro Německo (německy Alternative für Deutschland, zkratka AfD) je německá pravicová až krajně pravicová politická strana. Byla založena 6. února 2013 jako euroskeptická strana. Nelze ji tak srovnávat s KSČM. red.)

ČEŠTÍ KLASIKOVÉ 7

Josef Václav Sládek je znám zejména jako skladatel básní pro děti. Jeho verše jsou jednoduché, mají melodii, rytmický verš byl často zhudebňován. Nejčastěji jsme se ve škole potkávali právě s jeho básněmi. Myslím, že to platí dodnes. Najdeme v nich ale také jakýsi hořký podtón, ale o tom později. Byl také básníkem domova a českého venkova, který si idealizoval. Vystudoval akademické gymnázium v Praze, krátce pobyl na filozofii Karlovy Univerzity, před ní dal přednost přírodním vědám a jazykům. Po rozchodu s rodiči

ho nějaký čas živily kondice. Byl ale také překladatelem, (Shakespeare – přidával tam dokonce i některé verše, lord Byron), redaktorem Národních listů, spoluzakladatelem spolku Lumír, zastával důležité místo v nově vzniklém spolku Ruch. Učil angličtinu, přírodní vědy na obchodní akademii, později učil i na univerzitě. Narodil se 27.10. roku 1845 ve Zbirohu v rodině zednického mistra Petra Sládka, dožil se 20. století. Byl velkým přítelem a spolupracovníkem Jana Nerudy. Podobně jako on byl poprvé okouzlen ve svých dvaadvaceti letech - mladičkou patnáctiletou dívkou Emilií Medvídkovou. Stalo se to na akademickém plese v Praze. Podobně jako Nerudova láska byla i ona dcerou bohatého podnikatele z malého českého města. Možná v tom citovém zaujetí bylo i něco praktického, oba měli hluboko do kapsy. Být finančně zajištěn – to by bylo terno. Zůstalo ale jen ve fázi dvoření. Sládek v Praze totiž potkal bohatého Čechoameričana, který ho pozval do Států. V Americe prožil celkem dva roky, procestoval ji celou, setkal se s mnoha krajany, pracoval tam třeba jako redaktor krajanských novin, vychovatel a dokonce jako dělník na stavbě železnice. Byl jednak nadšen dynamickým rozvojem země, jednak zklamán tím, jak bylo nakládáno s černochy a indiány. Přeložil tam část eposu „Píseň o Hiawate“.

Když se vrátil, začal se hned pít po své milované Emilce. Ta sice trochu, trochu trucovala, ale když se mu podařilo získat místo učitele angličtiny, stala se v roce 1873 jeho ženou. Jenže hned v následujícím roce vstoupila do jejich životů tragedie. Emilie zemřela při porodu dítěte, dítě také. Osudné neštěstí ho poznamenalo už nadosmrti. „ Tobě snad snad do žití znov slunko zasvítlí - mně nikdy víc...“ Sládek to velmi těžce nesl, churavěl. Ale bylo zas lépe. Oženil se znovu s Marií Veselou, narodila se jim dcera. Byl jmenován členem České císařské akademie Františka Josefa I., vydával sbírky básní – jmenujme nejznámější Křišťálovou studánku, Jiskry na moři, Skřivánčí písně, Písně ze života, Na prahu ráje. Byl uznáván a pracoval horlivě pro českou věc. Stačil ještě procestovat Skandinávii.

Ke konci života ho trápilo zdraví. Nemoci podlehl zase ve Zbirohu dne 28.6.1912.

Pavel Hruban

Kalendáře KSČM na rok 2025 - cena 65 Kč

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077

e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47
Nevyžádané příspěvky se nevracejí.